

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2017 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniósł przeciwko pozwanemu M. J. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 3.296,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 3.025,02 zł od dnia 21 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 42 zł i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że przysługuje mu wobec pozwanego wymagalna wierzytelność pieniężna w kwocie 3.296,38 zł z tytułu zawartej na piśmie umowy o kartę kredytową z dnia 15 stycznia 2014 roku. Na kwotę 3.296,38 zł składa się:

- kwota 3.025,02 zł z tytułu niespłaconej należności głównej,
- kwota 158,49 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych do dnia wypowiedzenia umowy, tj. 8 marca 2017 roku,
- kwota 112,87 zł tytułem odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie do dnia 20 lipca 2017 roku.

Ponadto powodowi przysługuje od dnia 21 lipca 2017 roku do dnia zapłaty prawo naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie od niespłaconej należności głównej w kwocie 3.025,02 zł.

Vide: pozew k. 6-9

W dniu 12 września 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1410354/17 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Vide: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 10

W ustawowym terminie pozwany M. J. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 12 września 2017 roku, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że do banku (...) wysłał pismo wraz z możliwością ugody i spłaty w ratach, jednak odpowiedzi nie uzyskał.

Vide: sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 11-13

Postanowieniem z dnia 19 października 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1410354/17 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku.

Vide: postanowienie k. 17

Wobec treści art. 505¹ k.p.c. niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 stycznia 2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. zawarł z M. J. umowę o kartę kredytową VISA nr (...). Zgodnie z pkt 1 ww. umowy została ona zawarta na okres 1 roku i ulegała automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy roczne, pod warunkiem prawidłowego wywiązywania się Klienta z umowy oraz ogólnych warunków kredytowania i udzielania gwarancji oraz wydawania i użytkowania kart kredytowych. Bank wydając Kartę główną udzielił tym samym Klientowi Limitu, który jest przypisany do karty głównej w wysokości 3.000 zł (pkt 2 umowy). Rozliczenie z tytułu wykorzystania Limitu do karty miało następować w miesięcznych cyklach rozliczeniowych (pkt 8 zd. 1 umowy). Nadto oprocentowanie wykorzystanego Limitu do Karty w dniu zawarcia Umowy wynosiło 16% według stopy w stosunku rocznym (pkt 17 umowy). Bank uprawniony był ponadto do naliczania i pobierania odsetek od każdej transakcji gotówkowej (pkt 19 umowy) oraz naliczania i pobierania od

Klienta odsetek (oprocentowanie) do dnia obciążenia do dnia poprzedzającego dzień spłaty całkowitej kwoty spłaty wynikającej z dokonanych transakcji gotówkowych i bezgotówkowych (pkt 20 umowy). Zgodnie z pkt 29 umowy niespłacenie należnej Bankowi kwoty zadłużenia po upływie okresu wypowiedzenia powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego z tytułu niespłaconej kwoty limitu do Karty oraz odsetek, a także należnych bankowi kosztów, prowizji i opat. Od zadłużenia przeterminowanego, za wyjątkiem naliczonych lub należnych już odsetek umownych, Bank był uprawnionych do naliczania i pobierania odsetek podwyższonych (pkt 29 umowy).

Jednocześnie w dniu zawarcia umowy M. J. złożył Bankowi oświadczenie, że przed zawarciem umowy o kartę otrzymał wzór Umowy o kartę kredytową VISA, obowiązujące Ogólne warunki kredytowania i udzielania gwarancji oraz wydawania i użytkowania kart kredytowych w (...) Banku (...) S.A., wyciąg z Tabeli Opłat i Prowizji, wzór Oświadczenia o odstąpieniu od umowy, wzór Oświadczenia o poddaniu się egzekucji. M. J. oświadczył, że przeczytał i zrozumiał wszystkie warunki zawarte w ww. wzorcach.

Integralną część umowy z dnia 15 stycznia 2014 roku stanowiły „Ogólne warunki kredytowania i udzielania gwarancji oraz wydawania i użytkowania kart kredytowych w (...) Banku (...) S.A.” oraz „Tabela opłat i prowizji (...) Banku (...) S.A. z dnia 2 kwietnia 2013 r.”.

okoliczności bezsporne, ponadto **dowód:** umowa o Kartę kredytową VISA z dnia 15 stycznia 2014 roku k. 43-47, ogólne warunki kredytowania i udzielania gwarancji oraz wydawania i użytkowania kart kredytowych w (...) Banku (...) S.A. k. 78-87, tabela opłat i prowizji k. 88-112

Pismem z dnia 14 grudnia 2016 roku, doręczonym w dniu 20 stycznia 2017 roku, (...) Bank (...) S.A. w K. wezwał M. J. do zapłaty kwoty 492,02 zł w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od otrzymania pisma.

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód:** ostateczne wezwanie do zapłaty k. 49-50, dowód doręczenia wezwania do zapłaty k. 51-52

Z uwagi na powstanie zadłużenia przeterminowanego w spłacie karty kredytowej (...) Bank (...) S.A. w K. pismem z dnia 9 stycznia 2017 roku, doręczonym w dniu 11 lutego 2017 roku, wypowiedział M. J. umowę karty kredytowej VISA, wskazując, że okres wypowiedzenia trwa 30 dni od daty doręczenia ww. pisma. Bank poinformował M. J., że najpóźniej dzień po upływie tego czasu musi on spłacić całe zadłużenie – wraz z naliczonymi prowizjami, opłatami i odsetkami.

Zadłużenie M. J. na dzień 9 stycznia 2017 roku z tytułu umowy kredytu z dnia 15 stycznia 2014 roku wynosiło 3.073,36 zł w tym 492,02 zł zadłużenia przeterminowanego.

okoliczności bezsporne, ponadto **dowód:** zestawienie transakcji k. 66-77, wypowiedzenie umowy z dnia 9 stycznia 2017 roku k. 55-56, dowód doręczenia wypowiedzenia umowy k. 57-58

Pismem z dnia 16 czerwca 2017 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. wezwał M. J. do zapłaty kwoty 3.265,67 zł (według stanu na dzień 14 czerwca 2017 roku) wobec niewywiązania się z warunków umowy o kartę kredytową.

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 16 czerwca 2017 roku k. 48

W dniu 21 lipca 2017 roku (...) Bank (...) S.A. w K. wystawił W. z ksiąg banku nr (...). Zadłużenie M. J. na dzień 21 lipca 2017 roku z tytułu Umowy o kartę kredytową z dnia 15 stycznia 2014 roku wynosiło 3.296,38 zł. Na kwotę zadłużenia składała się kwota:

- 3.025,02 zł z tytułu niespłaconego kapitału,

- 158,49 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych, naliczonych od dnia zawarcia umowy 15 stycznia 2014 roku do dnia wymagalności umowy 8 marca 2017 roku,

- 112,87 zł z tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę, naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonym w umowie do dnia 20 lipca 2017 roku.

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód**: wyciąg z ksiąg banku nr (...) k. 42, wyliczenie odsetek za zwłokę k. 61-65

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych i przeprowadzonych w sprawie dowodów, które poddano ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów złożonych i załączonych do akt sprawy. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie była kwestionowana przez strony, dlatego też w ocenie Sądu należało uznać je za w pełni wiarygodne.

Wezwany na rozprawę w dniu 2 października 2018 roku pozwany M. J. nie stawiał się bez usprawiedliwienia swojej nieobecności oraz nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Mając na względzie całokształt materiału zgromadzonego w sprawie oraz brak ustosunkowania się strony pozwanej do twierdzeń powoda Sąd uznał powództwo za zasadne w całości.

Podstawę prawną żądania stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t. j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1876 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W myśl art. 5 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy czynnościami bankowymi są również czynności polegające na świadczeniu usług płatniczych oraz wydawanie pieniądza elektronicznego, o ile są one wykonywane przez bank.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował pozwu ani co do zasady, ani co do wysokości. W ocenie Sądu powód wykazał zasadność powództwa, jak i wysokość dochodzonego od pozwanego roszczenia, przedkładając umowę o kartę kredytową zawartą z pozwanym w dniu 15 stycznia 2014 roku, wezwania pozwanego do zapłaty przeterminowanej zaległości, skutecznego wypowiedzenia pozwanemu ww. umowy, jak również przedłożenia wyliczenia należności wymagalnej, w tym kwoty głównej oraz należności odsetkowej.

W ocenie zaś Sądu zarzut pozwanego zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty, w którym pozwany podniósł, że wysłał do powoda pismo wraz z możliwością ugody i spłaty w ratach, w żaden sposób nie zwalnia pozwanego z obowiązku zapłaty na rzecz powoda kwoty powstałej z tytułu zadłużenia na karcie kredytowej. Powód natomiast w toku niniejszego postępowania oświadczył, że nie wyraża zgody na ugodowe zakończenie niniejszego sporu. Innych zarzutów pozwany w toku niniejszego procesu nie zgłosił.

Reasumując powyższe, Sąd uznał, że powództwo było zasadne tak co do zasady, jak i co do wysokości.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd, działając na podstawie art. 69 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, orzekł jak w punkcie I wyroku.

Oceniając żądanie powoda w zakresie zasądzenia odsetek za opóźnienie w zapłacie Sąd zastosował art. 481 § 1 i § 2 k.c. Zgodnie z treścią § 1 ww. przepisu jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Według art. 481 § 2 k.c. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie

nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. W związku z tym, że powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty kapitału tj. od kwoty 3.025,02 zł od dnia 21 lipca 2017 roku – tj. od wystawienia wyciągu z ksiąg banku, Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II wyroku, zostało oparte o art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 265 z późn. zm.) – w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 roku. Wobec powyższego Sąd, mając na uwadze wynik niniejszego postępowania, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 959 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 42 zł tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwotę 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego powoda oraz kwotę 17 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej za udzielone pełnomocnictwo procesowe.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. C i kontrolce wniosków o uzasadnienie;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni wraz z zpo.

G., dnia 22 października 2018 roku SSR Anna Mejka